

Élő Víz

Ha te kérnéd őt, ő élő vizet adna neked. (Jn 4,10)

2013. február 3.
Évközi 4. vasárnap

A názáretiek körében

A mai vasárnap evangéliuma Jézus názáreti fellépéséről számol be. Az esemény az ő nyilvános működésének kezdetére tehető.

A történetből megtudjuk, hogy kezdetben „mindenki helyeselt neki, és csodálkozott a fönséges szavakon, amelyek ajkáról fakadtak” (Lk 4,22). A leírás viszont azzal fejeződik be, hogy meg akarják ölni. Miért ez a nagy változás? Hogyan lehet az, hogy ilyen rövid időn belül az imént még helyeslőkben hirtelen ellenséges, gyilkos érület támad? Hogyan fordulhatott elő, hogy a Jézus iránti szimpátia szinte pillanatok alatt ellenszenvvé változik át? Miért fordul át a kedvező fogadtatás váratlan elutasításba?

Lukács evangélista úgy helyezi el írásában ezt az eseményt, mint ami megnyitja Jézus nyilvános működésének idejét. Jézus tulajdonképpen – mai nyelven szólva – programbeszédet tart, amelyben elmondja, hogy beköszöntött az üdvösség ideje, eljött a messiási idő, most valósulnak meg a prófétai jövendölések. A hallgatóság csodálkozását az váltja ki, hogy egyértelműen kijelenti: az ő személyével és az ő személyében

valósul meg mindez. A názáretiek, akiknek körében felnevelkedett, erre igazán nem számítottak. Ők csak az „ács fiának” gondolták Jézust, s mit sem tudtak arról, hogy ő a mennyei Atya küldötte. Hallottak már Jézus csodáiról, amiket más városokban, többek között a közeli Kafarnaumban tett, s most azt akarják, hogy az ő körükben is tegyen csodákat, amelyek imént mondott szavait, kijelentését igazolják. De Jézus nem tesz csodát, s ez lehet az egyik oka a szembefordulásnak.

A másik ok pedig az lehet, hogy Jézus olyan kijelentéseket tesz, amelyek arra utalnak, hogy az üdvösség nem csak Izrael népének szól, hanem a pogány népeknek is.

A városon kívül

A kezdeti lelkesedés és barátságos fogadtatás Jézus kijelentései miatt hamarosan ellenséges indulattá változik, s azt eredményezi, hogy a názáretiek Jézus életére törnek. E tény az evangélista nem hallgatja el.

Az emberek haragosan ugrottak fel, „kiűzték Jézust a városon kívülre, és fölvezették arra a hegyre, amelyen városuk épült, a szakadék szélére, hogy letaszítsák” (Lk 4,29). Itt érdemes megjegyeznünk, hogy Názáret valójában nem hegyre épült, hanem egy völgyben fekszik. De nem arról van itt szó, hogy Lukács evangélista téved, bár ez is megbocsátható volna neki, hiszen antióchiai származású lévén nem ismerhette jól a galileai földrajzi viszonyokat. Jelen esetben mégsem pontatlanságról vagy tévedésről beszélhetünk, hiszen egészen szándékosnak tűnik az evangélista megfogalmazása: Jézust kivezetik a „városon kívülre”, „fel a hegyre”. Mindez előrevetíti Jézus sorsát, az ő nagy elutasítását, amikor Jeruzsálemben életére törnek, halálra ítélik, kiviszik a városon kívülre, fel a Golgota hegyére, hogy keresztre feszítsék. Lukács tehát egészen tudatosan fogalmazza meg így a názáreti esemény végét, előre jelezvén ezzel a Jézusra váró sorsot. Most azonban még nem tudják Jézust bántalmazni, mert nem jött el az ő ideje, s egyszerűen eltávoznak.

A hitelenség, a visszautasítás egy választási lehetőség, amit talán azért választanak sokan, mert így nem kell megváltoztatniuk életüket. A hit, az elfogadás egy másik lehetőség, ami életünk megjavítását kívánja.

Hittel követünk

Urunk, Jézus Krisztus! Lelkesen hallgatjuk szavaidat, s készek vagyunk téged követni. Szavad valóban örömhír, az üdvösség tanítása, igazság, amely az örök élet felé vezető utat mutatja meg.

A HIT ÉVE 2012-2013

Boldogan és nagy lelkesedéssel indulunk el ezen az úton, s tudjuk, hogy te kísérsz minket. De nem szeretnénk elbizakodottak lenni, hiszen a mi életünk, miként a tiéd is, kereszttűként végződik. Kereszthordozásod, szenvedésed, türelmed és az Atyának való engedelmisséged példája adjon erőt ahhoz, hogy ne forduljunk el soha tőled, hanem mindig hittel kövessünk téged!

Hiszek, Uram, erősítsd bennünk a hitet!

Évközi 4. vasárnap	Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Évközi 5. vasárnap
Jer 1,4-5.17-19 1Kor 12,31-13,13 Lk 4,21-30	Zsid 11,32-40 Mk 5,1-20	Zsid 12,1-4 Mk 5,21-43	Zsid 12,4-7.11-15 Mk 6,1-6	Zsid 12,18-19. 21-24 Mk 6,7-13	Zsid 13,1-8 Mk 6,14-29	Zsid 13,15-17. 20-21 Mk 6,30-34	Iz 6,1-2a.3-8 1kor 15,1-11 Lk 5,1-11